

ຈັນຫຼັບຜູ້ເຂົ້າໃຈ ອຸ່ນເນັ້ນ ຂຶ້ວາທໍາມເວລາ ດາວກເປົ້າຕ່າງໆ ເອກລຸ່ມື້ ໂຈຣເຄເທ ປກຊີປິຕ່າວ ທ່ວາວ່າ ປິທ່າເປົ້າຕ່າງໆ ຕ້ອຍ ທິວເລີ ຂະຫຍາຍ ປຳນັ້ນ ປົກລົງ ພ

แม่ อ. พระเจ้าจันทบปชุโชค (ทรงยังราชบูรุช ท.) ให้จับแล้ว ซึ่งพระเจ้าอุเทน จับเป็นนั่นเที่ยว ทรงใส่เข้าแล้ว ในเรือนเป็นที่จองจำซึ่งโจร หลังหนึ่ง ให้ปิดแล้ว ซึ่งประดุ ทรงดีมีแล้ว ซึ่งนำอันบุคคลพึงดีมในพระความชัน ตลอดวัน ท. สาม ๆ

ອຸເທິໂນ ຕະຫີຍທິວເລ ອາຮກູ່ເກ ປຸຈົ້ນ “ກໍາໜ ໂ ຮາຊາ ຕາຕາຕີ ໃ

อ. พระเจ้าอุทแน ตรัสรามแล้ว (ชื่บุรุษ ท.) ผู้อ้างว่า ในวันที่สาม ว่า “ดูก่อนพ่อ ท. อ. พระราชา ของเจ้า ท. (เสต็จไปแล้ว) (ณ ที่) ไหน” ดังนี้ ๆ

“ප්‍රජාමිති මේ කහිගි සෙයුන් ප්‍රවත්ති යා

(อ. บุรุษ พ. กราบทูลแล้ว) ว่า “(อ. พระราชา ของข้าพระองค์ พ.) ย่อ้มทรงดีเมื่อ ซึ่งนำอันบุคคลพึงดีมิ่งในพระความชนน
 (ด้วยอันทรงดำริ) ว่า ‘อ. ปัจจามิตร อันเรา จับได้แล้ว’ ดังนี้” ดังนี้ ฯ

“ກາ ນາມເສາ ມາຕຸຄາມສູລ ວິຍ ຕຸມໜ້າກໍ ຮັບໂປ່ງ ກົງຢາ; ນຸ້ ປົກປະຈາກນຳ ດ່າເຫຼວ ວິສສະໜູ່ຈຸ່າ ວາ ມາເຮັດໆ ວາ ມູ້ກູ້
ຕີ, ອມເທີ ທຸກໆນຳ ນີ້ສຶກເປັດວາ ຈຍປານໍ ກີຣ ປົວຕື່ຕີ ບໍ່

(อ. พระเจ้าอุทัย ตรัสแล้ว) ว่า “อ. กิริยา ของพระราชา ของเจ้า ท. นั้น ชื่อว่าอะไร ราวกะ (อ. กิริยา) ของมาตุตาม, อ. อัน (อันพระราชา ของเจ้า ท.) จับ ซึ่งพระราชาผู้เป็นข้าศึก แล้วจึงปล่อย หรือ หรือว่า อ. อัน (อันพระราชา ของเจ้า ท.) (จับ พระราชาผู้เป็นข้าศึก) แล้วจึงให้ตาย ย้อมควร มีใช่หรือ, ได้ยินว่า (อ. พระราชา ของเจ้า ท.) ทรงยังเรา ท. ให้นั่งแล้ว ลำบาก ย้อมทรงดีมี ซึ่งนำอันบุคคลพึงดีมีในพระความชนนະ” ดังนี้ ฯ

ເຕ ດນຊີວາ ຕມຕົກໍ ຮບໂລ ກເສັ້ ພ

(อ. บุรุษ พ.) เหล่านั้น ไปแล้ว กราบทูลแล้ว ซึ่งເນື້ອຄວາມ ນີ້ນ ແກ່ພຣະຣາຊາ ຍ

ໂສ ດນຕຸວາ “ສຈຈໍ ກີຣ ຕຸວໍ ເອວໍ ວເທລືຕິ ປຸງຸນີ້ ພ

(อ. พระราชา) นั่น เล็งไปแล้ว ตรัสตามแล้ว ว่า “ได้ยินว่า อ. พระองค์ ย้อมตรัส อย่างนี้ จริงหรือ” ดังนี้ ฯ

“อาม มหาราชติ” ฯ

(อ. พระเจ้าอุเทน ตระสแล้ว) ว่า “ข้าแต่่มหาราชเจ้า เอօ (อ. อย่างหนึ่น)” ดังนี้ ๆ

“ສາງ ຕໍ່ ວິສ්තරුචේස්සමි; ເກວුරුໂປ ກີຣ ເຕ ມනුໂຕ ອຕුණි, ຕໍ່ ມයුහ් ທລුස්ලේຕි ໃ

(อ. พระเจ้าจันทบปชุชชต ตรัสแล้ว) ว่า “อ. ดีล๊ะ, (อ. หม่อมฉัน) จักปล่อย ซึ่งพระองค์, ได้ยินว่า อ. มනตร อันมีอย่างนี้ เป็นรูป ของพระองค์ มีอยู่, (อ. พระองค์) จักพระราชทาน (ซึ่งมනตร) นั้น แก่หม่อมฉัน (หรือ)” ดังนี้ ฯ

“ສາງ ທස්‍යම්, ດහනසේ ມ ວනທිතාව ຕ ດණහැඩ; ກී ປන තුව ມ ວනතිස්සේ”

(อ. พระเจ้าอุเทน ตรัสแล้ว) ว่า “อ. ดีลิ (อ. หม่อมฉัน) จักถวาย, (อ. พระองค์) ให้ไว้แล้ว ซึ่งหม่อมฉัน ในสมัยเป็นที่เรียน จงทรงเรียน (ชื่มเนต) นั้น, ก็ อ. พระองค์ จักทรงไว้ให้ ซึ่งหม่อมฉัน หรือ” ดังนี้ ฯ

“กุยห์ ตาม วนุทิสสามีติ ฯ

(อ. พระเจ้าจันทบปชชโซต ตรัสแล้ว) ว่า “อ. หม่อมฉัน จักไว้ให้ ซึ่งพระองค์ เพราะเหตุไร” ดังนี้ ฯ

“กี น วนุทิสสลีติ ฯ

(อ. พระเจ้าอุเทน ตรัสแล้ว) ว่า “(อ. พระองค์) จักไม่ทรงไว้ หรือ” ดังนี้ ฯ

“น วนุทิสสามีติ ฯ

(อ. พระเจ้าจันทบปชชโซต ตรัสแล้ว) ว่า “(อ. หม่อมฉัน) จักไม่ไว้” ดังนี้ ฯ

“อหปี น ทสสามีติ ฯ

(อ. พระเจ้าอุเทน ตรัสแล้ว) ว่า “แม้ อ. หม่อมฉัน จักไม่ถวาย” ดังนี้ ฯ

“เอว สนธุเต, ราชาน์ เต กริสสามีติ ฯ

(อ. พระเจ้าจันทบปชชโซต ตรัสแล้ว) ว่า “(ครั้นเมื่อความเป็น) อย่างนั้น มืออยู่, (อ. หม่อมฉัน) จักระทำ ซึ่งอาชญาแห่งพระราชา แก่พระองค์” ดังนี้ ฯ

“กโธ_hi, สรีสุส เม อิสุสโร, น ปน จิตตุสสาติ ฯ

(อ. พระเจ้าอุเทน ตรัสแล้ว) ว่า “(อ. พระองค์) จงทรงกระทำ, (อ. พระองค์) เป็นใหญ่ แห่งสิริ ของหม่อมฉัน (ย้อมเป็น), แต่ว่า (อ. พระองค์ เป็นใหญ่) แห่งจิต (ของหม่อมฉัน) (ย้อมเป็น) หมายได้” ดังนี้ ฯ

ราช ตสส ฐรดชุชิท ลุตัว “กตันนุ โข อิมสส มනุต คณหิสสามีติ จินตeteตัว “อิม มනุต อณุบ ชานาเปตุ นสกุก, มม รีตว์ เอตสส ลนติกา อุคคณหapeตัว อห ตสส ลนติกา คณหิสสามีติ (P34) จินตeli ฯ

อ. พระราชา ทรงสตับแล้ว ซึ่งการคุกคามอันกล้า (ของพะเจ้าอุเทน) นั้น ทรงคำริแล้ว ว่า “(อ. เร) จักรีนเอ่า ชื่มเนต (ของพะเจ้าอุเทน) นี้ อย่างไรหนอแล” ดังนี้ ทรงคำริแล้ว ว่า “(อันเร) ไม่อาจ เพื่ออัน (ยังบุคคล) อิน ให้รุ ชื่มเนต นี้, อ. เร ยังนิดา ของเร ให้เรียนเอ่าแล้ว ในลำนัก (ของพะเจ้าอุเทน) นั้น จักรีนเอ่า ในลำนัก (ของนิดา) นั้น” ดังนี้ ฯ

อต น อาท “อณุบสส วนหิตัว คณหนตสส ทสสลีติ ฯ

ครั้นนั้น (อ. พะเจ้าจันทบปชชโซต) ตรัสแล้ว (กะพะเจ้าอุเทน) นั้น ว่า “(อ. พระองค์) จักราชทาน (แก่บุคคล) อิน ผู้ไว้แล้วจึงเรียนเอารอย (หรือ)” ดังนี้ ฯ

“อาม มหาราชติ ฯ

(อ. พะเจ้าอุเทน ตรัสแล้ว) ว่า “ข้าแต่เมหาราชเจ้า เออ (อ. อย่างนั้น)” ดังนี้ ฯ

“ເຕັນທີ ອມໝາກໆ ຂະເວ ເອກາ ພຸຊ່າ ວິໄລ, ຕສສາ ອນໂຕສາດີຢືນ ນິລິນາຍ ຕຸວ່າ ພິສາດີຢືນ ຈີໂຕ ມນຕຸ້ນ ວາເຈທີ” ແລ້ວ
 (ວ. ພຣະເຈົ້າຈັນທະບູ້ອຸທ ດຽວໜ້າເລົວ) ວ່າ “ຄ້າຍິ່ງນັ້ນ ວ. ໜູ້ປົ້ມ ດາວໜີ້ນ ໄນເຮືອນ ຂອງເວ ທ. ມື້ອູ້່, ວ. ພຣະອງຄົກ ປະກັບ
 ຍືນອູ້່ແລ້ວ ໃນກາຍນອກແກ່ມ່ານເທິ່ງ ຈົງຕຽບອກ ຊື່ມນົດ (ແກ່ຫຼູ້ປົ້ມ ດາວໜີ້ນ) ນັ້ນ ຜູ້ນັ້ນແລ້ວ ໃນກາຍໃນແກ່ມ່ານ” ດັ່ງນີ້ ແລ້ວ

(อ. พระเจ้าอุทิศ ตรัสรถแล้ว) ว่า “ข้าแต่เมืองราษฎร์เจ้า อ. ดีลักษณ์, อ. หนองค้อม หรือ หรือว่า อ. บุรุษผู้เป็นด้วยตั้ง จงยกให้, (อ. หมู่บ้านนั้น) จักให้ (แก่ที่อยู่ในนั้น) ผู้ให้ว่อญี่” ดังนี้ ฯ

๗๒ ราชা คันธิวา รีตรัม วาสุลทตุร อาห “อุมม เอกิ สงขกุจิ อนคุณ มันต ชานาติ, ต อุบล ชานาเปรต น ลากุกา, ต ว อนโนตสาณิย นลีทิตัว ต วนกิตัว มันต คณห, โส พพิสาณิย จตัว ตุยห วาเจลสต, ต ว สนธิ ก อาห คณพิสามีติ ฯ

ในลำดับนั้น อ. พระราชา เสด็จไปแล้ว ตรัสแล้ว กะพะนางว่าสุลหัตตา ผู้เป็นพระธิดา ว่า “ແນ່ແມ່ (อ. บุรุษ) ຜູ້ໂຄຣ
ເຮືອນນໍາເຕົາ ດັນທີ່ຢ່ອມຮູ້ ຊື່ມන්ຕ່ ວັນເມື່ອກາທາມໄດ້, (ວັນເຮົາ) ໂມ່ຈາ ເພື່ອວັນ (ຍັງບຸຄຸຄລ) ອື່ນ ໄທຮູ້ (ຊື່ມන්ຕ່) ນັ້ນ, ອ. ເຈົ້າ
ນັ້ນແລ້ວ ໃນກາຍໃນແກ່ມ່ານ ໄທຮູ້ແລ້ວ (ຊື່ບຸຮູ້ຜູ້ໂຄຣເຮືອນນໍາເຕົາ) ນັ້ນ ຈະເຮັດວຽກ ຊື່ມන්ຕ່, (ອ. ບຸຮູ້ຜູ້ໂຄຣເຮືອນນໍາເຕົາ)
ນັ້ນ ຍິນອູ່ແລ້ວ ໃນກາຍນອກແກ່ມ່ານ ຈັກບອກ ແກ່ເຈົ້າ, ອ. ເຈົ້າ ຈັກເຮັດວຽກ ຈາກສຳນັກ ຂອງເຈົ້າ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ເຂວ້າ ໂສ ເນັ້ນ ອຸປະມົງງວ່າ ສນຸກວຽກຮະແກຍນ ປື້ນຕີ່ ຊູ້ຫຼຸ່ມ ອິຕີ່ ສູງຂຸກຸກລື້ ກາຕວາ ກເຄສີ ທ່ານ

(อ. พระเจ้าจันทบปชุต) นั้น ตรัสแล้ว ซึ่งพระธิดา ทรงกระทำ ให้เป็นหญิงค่อม (ซึ่งพระเจ้าอุเทน) นอกนี้ ทรงกระทำ ให้เป็นบุรุษผู้มีโรคเรื้อรังน้ำเต้า เพราะทรงกลัวแต่การกระทำซึ่งความเชยชิด กะกันและกัน (แก่งชน ท. สอง) เหล่านั้น ด้วยประการดูดหื้อ ฯ

ໂສ ຕສສາ ອນໂຕສາດິຍໍ ວນທີຕາວາ ນິລືນນາຍ ພົມ ຈີໂຕ ມນຕໍ ວາເຈສີ ۱

(อ. พระเจ้าอุเทน) นั่น ประทับยืนอยู่แล้ว ในภายใต้ต้นไม้ใหญ่ ตัวสูงใหญ่ ตัวโต ชื่อ “มนต์” (แก่พระธิดา) นั่น ผู้ทรงไว้แล้วเจิงประทับนั่งแล้ว ในภายใต้ต้นไม้ใหญ่ แห่งมนต์ฯ

ອັນ ນໍເອກທິວລົມ ປຸ່ນປຸ່ນໆ ວຸຈົມານມູນີ ມນຕປໍກ ວັດຖຸ ອສກໂກນຫຼື “ອເຣ ຂູ້ເຊື່ອ ອົດພໂລງຈົກໂປລໍ ເຕ ມຸ່, ເກວນໝາຍ ວະທີ່ຕີ ອາກ ໃນ

ครั้งนั้น ในวันหนึ่ง (อ. พระเจ้าอุทฯ) ตรัสเล่าว่า “แน่หนูยังค้อม ไว้ อย. ปาก ของเจ้า เป็นอย่างมีร่มฝีปากและกระพุ้งแก้มอันหนาอย่าง (ย่อมเป็น), (อ. เจ้า) จนกล่าว ชื่อย่างนี้” ดังนี้ (กะพระธิดา) นั้น เม็ผู้อันพระองค์ตรัสบอกอยู่ บ่อย ๆ ผู้ไม่ทรงอาจอยู่ เพื่ออันตรัสร ซึ่งบทแห่งมนต์ ๆ

ສາ ກູ່ຜົມຕົວ “ອເຣ ທຸກລາງໝັງຈີ ກີ ວເທລື, ມາທີສາ ຂູ້ຮ້າ ນຳ ໂທດີຕີ ສານິກຄະນຳ ອຸກອົງປີຕົວ, “ກາລີ ຕຸວນຸຕີ ຖຸກຕູ

(อ. พระพิชา) นั้น กวีแล้ว (ตรัสแล้ว) ว่า “ແນ່ບຸຮູ້ຜູ້ມໍໂຄເວືອນ້າເຕົ້າ ໂວຍ (อ. เจ้า) ຍ່ອມກລ່າງ (ຊຶ່ງດຳ) ອະໄຣ, (อ. ທົງ) ຜູ້ເຊັ່ນກັບດ້ວຍເຮົາ ຂີວ່າ ເປັນທົງຄ່ອມ ຍ່ອມເປັນ (ຫົວ້ວ)” ດັ່ງນີ້ ຖຽບກື້ນແລ້ວ ຂຶ່ງມູມແທ່ມ່ານ, (ຄວັນມື່ອດຳ) ວ່າ “ອ. ເຮົາ ເປັນໄຕຣ ຍ່ອມເປັນ” ດັ່ງນີ້ (ອັນພະຈຳອຸທິນ) ຕຽບແລ້ວ, ຕຽບແລ້ວ ວ່າ “ອ. ດິຈິນ ເປັນຜູ້ຂໍວາລຸລທັຕາ ຜູ້ເປັນພະບິດາ ຂອງ ພຣະຈາກ (ຍ່ອມເປັນ)” ດັ່ງນີ້ ພ.

“ປິຕາ ເຕ ຕຳ ມຍ່ທຳ ກາເນຸໂຕ ‘ຂຸ້ຫາຕີ ກາເລື້ອຕີ’ ພ.

(ອ. ພະຈຳອຸທິນ ຕຽບແລ້ວ) ວ່າ “ອ. ພຣະບິດາ ຂອງເຮົາ ເມື່ອຕຽບກື້ນ ຂຶ່ງເຫຼືອ ແກ່ເຮົາ ຕຽບແລ້ວ ວ່າ ‘ອ. ທົງຄ່ອມ’ ດັ່ງນີ້ ພ.

“ມຍ່ທຳ ກາເນຸໂຕປີ ຕຳ ສົງຂຸ້ງວຸລື ກາຕວາ ກາເລື້ອຕີ”

(ອ. ພະບິດານັ້ນ ຕຽບແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ພຣະບິດາ) ແມ່ເມື່ອຕຽບກື້ນ ແກ່ໜ່ອມຈັນ ຕຽບແລ້ວ ຂຶ່ງພຣະອອກ ຖຽບກະທຳ ໄທເປັນ ບຸຮູ້ຜູ້ມໍໂຄເວືອນ້າເຕົ້າ” ດັ່ງນີ້ ພ.

ເຕ ອຸໄກປີ “ອມຖາກໍ ສນັກງານການເມນາດ ກົດຕິ ກວິສຸສົຕີ ອຸໄກປີສັນຍຸເວາ ສະຫຼຸກ ກວິສຸ”

(ອ. ຊນ ທ.) ແມ່ທັ້ງສອງ ແຫ່ນນັ້ນ (ທຽບດໍາລັງແລ້ວ) ວ່າ “(ອ. ພຣະດໍາລັງນັ້ນ) ເປັນພຣະດໍາລັກ (ອັນພຣະຈາກ) ຕຽບແລ້ວ ເພຣະທຽບ ກລັວແຕ່ກະກະກຳໜຶ່ງຄວາມເຊຍຊີດ ແກ່ເຮົາ ທ. ຈັກເປັນ” ດັ່ງນີ້ ຖຽບກະທຳແລ້ວ ຂຶ່ງຄວາມເຊຍຊີດ ໃນກາຍໃນແກ່ມ່ານ້າທີ່ຢູ່ ພ.

ຕໂຕ ປັບປຸງ ມາດຕະຄຸດທັນ ວາ ສີປຸປຸຄຸດທັນ ວາ ນັດຖື”

ອ. ກາຣີຢີນເອາຊື່ມນົດ ຢ້ວີ ຢ້ວີວ່າ ອ. ກາຣີຢີນເອາຊື່ຄືລປະ ຍ່ອມໄມ່ມີ ຈຳເດີມ (ແຕ່ກາລ) ນັ້ນ ພ.

ຈາກປີ ຮີຕຳ ນີຈຸຈຳ ປຸຈຸດຕີ “ລົງປຸປຸ ດຄນຸ້າລີ (P35) ອມມາຕີ”

ແມ້ວ. ພຣະຈາກ ຍ່ອມຕຽບຄາມ ຂຶ່ງພຣະບິດາ ເນື່ອງນິຕິຍ່ວ່າ “ແນ່ແມ່ (ອ. ເຈົ້າ) ຍ່ອມເຮີຍເອາ ຂຶ່ງຄືລປະ (ຫົວ້ວ)” ດັ່ງນີ້ ພ.

“ດຄນຸ້າມີ ຕາຕາຕີ”

(ອ. ພະບິດາ ກາຣີຢີນແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ເສັດືອງພ່ອ (ອ. ມ່ອມຈັນ) ເຮີຍເອາຢູ່” ດັ່ງນີ້ ພ.

ອັນ ນຳ ເອກທິວສຳ ອຸເທິໂນ ອາຫ “ກຸທຸເທ ສາມີເກີນ ກາຕຸຕພຸພນ່ານາມ ແນວ ມາຕາປີໂຕ ນ ກາຕິກວົດນິໂຍ ກາຕຸ ສກໂກນ ຕີ; ສເຈ ມຍ່ທຳ ຂົວຕິ ທສສລີ, ປັບຈ ເຕ ອິຕຸຕີສຕານີ ປົງວາຮ່າ ທຕວາ ອຸຄົມເຫີກົງຈານ ທສສາມີຕີ”

ຄວັນນັ້ນ ໃນວັນທີໆນີ້ ອ. ພະຈຳອຸທິນ ຕຽບແລ້ວ (ກະພຣະນາງວາລຸລທັຕາ) ນັ້ນ ວ່າ “ດູກ່ອນນາງຜູ້ຈົງລົງ ອ. ມາຮັດແລະບິດາ ທ. ຍ່ອມໄມ່ຈາລັນທີ່ຢູ່ ເພື່ອອັນກະທຳ (ຊຶ່ງກິຈ) ຂຶ່ງ ອັນອັນສາມີພື້ນກະທຳ ອ. ພື້ນວົງຫຍາຍແລະພື້ນ້ອງຫຼູງ ທ. ຍ່ອມໄມ່ຈາລັນ ເພື່ອ ອັນກະທຳ (ຊຶ່ງກິຈ ຂຶ່ງ ອັນອັນສາມີພື້ນກະທຳ), ຄ້າວ່າ (ອ. ເຮົາ) ຈັກໃຫ້ ຂຶ່ງຂົວຕີ ແກ່ເຮົາໄຫວ້, (ອ. ເຮົາ) ໄທ້ແລ້ວ ຂຶ່ງຮ້ອຍແທ່ງຫຼູງ ທ. ທ້າ (ກະທຳ) ໄທ້ເປັນບິວາ ຈັກໃຫ້ ຂຶ່ງຕຳແໜ່ງແກ່ພຣະອັຄຣມເຫັນ ແກ່ເຮົາ” ດັ່ງນີ້ ພ.

“ເລື ອິມສົມີ ວຈນ ປຕິກູຈາຕຸ ສກຂີສຸຄ, ທສສາມີ ໂວ ຂຶວິທານນຸຕີ ໆ

(ອ. ພຣະນາງວາສຸລທັຕາ ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “ກໍາວ່າ (ອ. ພຣະອງຄໍ) ຈັກທຽງອາຈາ ເພື່ອອັນທຽງຕັ້ງອູ່ເຄພາະ ໃນພຣະດຳຮັສ ນີ້ໃຫ້, (ອ. ມ່ວນ່ອມຈັນ) ຈັກທາວຍ ຖາຍໜຶ່ງພຣະໝາມເຊີບ ແກ່ພຣະອງຄໍ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ສກຂີສຸຄົມ ກາຫເທີ ໆ

(ອ. ພຣະເຈົ້າອຸເທິນ ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “ດູກ່ອນນາງຜູ້ເຈີນ (ອ. ເຮົາ) ຈັກອາຈາ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ສາ “ສາຫຼຸ ສາມືຕີ ປີຕຸ ສນຸຕິກີ ຄນຸຕຸວາ ວນທິຕຸວາ ເອກມານຸຕີ ອົງຈາລີ ໆ

(ອ. ພຣະນາງວາສຸລທັຕາ) ນັ້ນ (ຕຣັສແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ພຣະສວມີ ອ. ດີລະ” ດັ່ງນີ້ ເສົດັ່ງໄປແລ້ວ ສູ່ລຳນັກ ຂອງພຣະປິດາ ຖາຍ ປັງຄມແລ້ວ ໄດ້ປະທັບຢືນອູ່ແລ້ວ ຕະ ທີ່ສຸດສ່ວນຂັ້ງທີ່ນີ້ ໆ

ອົາ ນຳ ໄສ ບຸຈຸຈົນ “ອມມຸນ ນິກູຈິຕິ ສີປັປຸນຸຕີ ໆ

ຄວັງນັ້ນ (ອ. ພຣະປິດາ) ນັ້ນ ຕຣັສາມແລ້ວ (ຊື່ພຣະນິດາ) ນັ້ນ ວ່າ “ແໜ່ແມ່ ອ. ຄິລປະ ສໍາເງົາແລ້ວ (ຫວີ່ວີ)” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ນ ຕາວ ນິກູຈິຕິ ຕາຕ ສີປັປຸນຸຕີ ໆ

(ອ. ພຣະນິດາ ກາຮບຖຸລແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ເສົດັ່ງພ່ອ ອ. ຄິລປະ ໄນສໍາເງົາແລ້ວ ກ່ອນ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ອົາ ນຳ “ກີ ອມມາຕີ ໆ

ຄວັງນັ້ນ (ອ. ພຣະປິດາ ຕຣັສາມແລ້ວ) (ຊື່ພຣະນິດາ) ນັ້ນ ວ່າ “ແໜ່ແມ່ (ອ. ຄິລປະ ໄນສໍາເງົາແລ້ວ) ເພຣະເທຸໄຮ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ອມໜາກໍ ເອກ ທ່ວາຮຸຈ ວາຫນບຸຈ ລທຖໍ່ ວິກູງຕິ ຕາຕາຕີ ໆ

(ອ. ພຣະນິດາ ກາຮບຖຸລແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ເສົດັ່ງພ່ອ ອ. ອັນອັນໜ່ວມຈັນ ທ. ໄດ້ ຊື່ປະປູທູທີ່ນີ້ດ້ວຍ ຊື່ພາຫະໜ່ວນີ້ດ້ວຍ ຍ່ອມຄວວ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ອີ່ທ ກີ ອມມາຕີ ໆ

(ອ. ພຣະປິດາ ຕຣັສາມແລ້ວ) ວ່າ “ແໜ່ແມ່ (ອ. ກຣມ) ນີ້ ອະໄຮ” ດັ່ງນີ້ ໆ

“ຕາຕ ຮູຕີ ກີ ຕາກສົບຖາຍ ມනຸສສ ອຸປາຈາຕາຍ ເອກ ໂອສທໍ ດາຫໂພພໍ ອຸຕົກ; ຕສມາ ອມໜາກໍ ເວລາຍ ວາ ອຸເວລາຍ ວາ ນິກຸ່ມນາກາລ ເອກ ທ່ວາຮຸຈ ວາຫນບຸຈ ລທຖໍ່ ວິກູງຕິຕີ ໆ

(ອ. ພຣະນິດາ ກາຮບຖຸລແລ້ວ) ວ່າ “ຂ້າແຕ່ເສົດັ່ງພ່ອ ໄດ້ຢືນວ່າ ອ. ໂອສທ ຂະນາທີ່ ອັນ (ອັນໜ່ວມຈັນ ທ.) ພຶ້ງເກີບເຄາ ເພື່ອ ປະໂຍ້ນໜີກ່າວມເປັນອຸປາຈາ ແກ່ມນົດ ດ້ວຍລັບຜູ້ແກ່ດວງດາ ໃນຮາຕີ ມື່ອູ່, ເພຣະເທຸນັ້ນ ອ. ອັນອັນໜ່ວມຈັນ ທ. ໄດ້ ຊື່ປະປູທູທີ່ນີ້ດ້ວຍ ຊື່ພາຫະໜ່ວນີ້ດ້ວຍ ໃນກາລເປັນທີ່ອັກໄປ ໃນເວລາ ຫວີ່ວ່າ ໃນສົມມືມີໃໝ່ເວລາ ຍ່ອມຄວວ” ດັ່ງນີ້ ໆ

ຮາຫາ “ສາຫຼຸຕີ ສມປັກົງຈົນ ໆ

ວ. ພຣະວາຈາ ທ່ຽງວັບພຽມແລ້ວແສ້ວ ວ່າ “ວ. ຕືລະ” ຕັ້ງນີ້ ໂດຍ

ເຕ ອຸຕໂນ ອກິຈີຕຳ ເອກ ຖວາຮ ແຫຼັກຄຕ ກຣີສຸ ໂດຍ

(ວ. ຊນ ທ. ສອງ) ເຫັນໆ ທ່ຽງວັບພຽມແລ້ວ ທີ່ປະຕູກົງ ປະຕູກົງ ວ່າ ວິໄລທີ່ ໄດ້ເປັນຂອງໄປແລ້ວ
ໃນພະຫັກຕົວ ໂດຍ